A mi jogaink a ti biztonságotok

FÜGGETLEN RENDŐR SZAKSZERVEZET
Cesp
HUNGARY

FIRASZ

A FÜGGETLEN RENDŐR SZAKSZERVEZET LAPJA 2006. JÚLIUS–AUGUSZTUS

Már csak mi üdültetünk!?

Ajánló belső cím egy hosszabb sor
6. oldal

Ajánló belső cím egy sor
9. oldal

Ajánló belső cím egy sor
18. oldal

Ajánló belső cím két sorban
6. oldal

Ajánló belső cím két sorban
9. oldal

Ajánló belső cím két sorban
15. oldal

FRSZ -TAGOKNAK VÁSÁRLÁSONKÉNT:

20 000 Ft-os értéktől 5%
100 000 Ft-os értéktől 10 %
150 000 Ft-os értéktől 15%

VISSZATÉRÍTÉS

55 Jahre Lichtkompetenz
55 Jahre MOLECZ

MOLECZ-FÉNY BUDAPEST
H-1113 Budapest, Karolina út 17.
Tel.: 0036/1/385 22 12
Fax: 0036/1/385 16 42

Megszorítások előtt

Nagyon forró nyarunk van, s ugyanilyen meleg ősz várható. A rendőrség reformmunkálatai gőzerővel folynak, olyan változásokat generál, amelyekre az utóbbi évtizedekben nem volt példa. A rendőrség felépítését, alapstrukturáját is megváltoztatják, s így akár hatékonyabb is lehet, mint a korábbi, de csak abban az esetben, ha pénzt nem vonnak el a rendszerből.

Márpedig az eddigi tapasztalataink alapján nem vagyok optimista, tehát nem több, hanem inkább kevesebb jut majd a közbiztonságra. Fejlesztések helyett elvonások várhatóak minden szervezetnél. A közszolgálat és közigazgatás leépítése, ezen belül a rendészeti közigazgatás átszervezése sok esetben a szolgáltatás szűkítését jelentheti a civil társadalom számára. Korábban a rendőrség vezetői szerették volna elérni, hogy feladatalapú költségvetés legyen. Ma már ez végképp álommá vált. Jelenleg megint a munkavállalókon csattan az ostor, kemény megszorítások várnak a bérből és fizetésből élőkre. Hol van már az életpálya előmenetel, a kiszámíthatóság és biztonság, amely 10-20-30 évvel ezelőtt ezt a pályát jellemezte? Hogy beszélhetünk jogbiztonságról, amikor megváltoztathatják a jogszabályokat, új törvényeket hozhatnak, s ezek számunkra hátrányosak. Az elmúlt hetekben úgy döntött a hat nagy szakszervezeti konföderáció, hogy demonstrációt tartanak a megszorító intézkedések ellen. Régen nem volt már ilyen összefogás egy ügy érdekében, s ennek most mi is részesei voltunk, hiszen a LIGA szakszervezetek oszlopos tagjai sorába tartozunk. Ám mindezek ellenére a kormány átvitte a parlamenten az akaratát, s megnehezítette a munkavállalók érdekeit, amelynek hatását csak ezután fogjuk érzékelni. Az FRSZ természetesen nem reformellenes, nem állunk a fejlődés útjában, de mindenképpen szükségesnek tartjuk, hogy ha bármilyen változás történik, akkor se a humán, se a stratégiai érdekek ne sérüljenek.

Az igazságügyi és rendészeti miniszter úr által megszabott két fő feladat: a régiók létrehozása, kialakítása, valamint a rendőrség és határőrség integrációja. Ezekhez a kérdésekhez négy munkabizottságot hoztak létre tapasztalt szakemberek vezetésével. A műhelymunka első szakasza augusztus 31-én zárul le. Az anyag részleteit még nem ismerjük, de szeretnénk mielőbb betekintést nyerni, hiszen nagyon fontos számunkra, a több tízezres munkavállaló sorsa, jövője, s szeretnénk, ha a változások a körülményekhez képest a leghumánusabbak lennének, és a jogszabályokat maradéktalanul betartanák. Az Országos Főkapitányság vezetőivel ez ügyben már egyeztettünk, s biztosítottak bennünket, hogy ez így fog történni. Nem sok példát tudnék mondani az utóbbi évekből, hogy egy reform kidolgozását a rendőrség szakembereire bízták volna. Az átalakítás nagy vesztese valószínűleg a logisztikai terület lesz és a vezetői kar. Aggasztónak tartom, hogy a kormányzat egyetlen tollvonással megszüntette a több évtizede működő belügyi üdülőket, vagyis áttette azokat a Miniszterelnöki Hivatalhoz. S így kérdésessé tette a rendészeti területen dolgozók, valamint az onnan nyugdíjba vonuló és vonult kollégák pihenését, üdülését és rehabilitációját.

Ezzel az intézkedéssel a már amúgy is lyukas szociális hálót nyirbálták meg ismét. Szomorú, hogy a munkáltató fokozatosan kiszáll az üdülők üzemeltetéséből, fenntartásából, de mi azon leszünk ezután is, hogy a lehetőségeinkhez mérten biztosítsuk azt a saját üdülőink révén. Szeretnénk, ha minél hamarabb működne az Igazságügyi és Rendészeti Érdekegyeztető Fórum, ahol hatékonyan tudunk eljárni a munkavállalók érdekeiben.

Pongó Géza

FRáSZ
A FÜGGETLEN RENDŐR SZAKSZERVEZET LAPJA

ISSN 1419-9971
Alapító: Fábián Ágota
Felelős kiadó: Pongó Géza főtitkár
Főszerkesztő: Dalia László

Cím: 1133 Budapest, Visegrádi utca 116.
Telefon: 451-78-13, 451-78-29
Fax: 451-78-29
BM-telefon: 24-367
E-mail: frsz@frsz.hu
Web-oldal: www.frsz.hu
Internetcím: http://10.9.32.28

KÖZLÉSI FELTÉTELEK:
1. A szerkesztőség fenntartja a jogot a kéziratok stilizálására, korrigálására, rovatokon belüli elhelyezésére, tipografizálására, tördelésére.
2. A szerkesztőség kéziratot nem őriz meg és nem küld vissza.
3. A kézirat szövegét lehetőleg floppyn (WORD), vagy e-mailen (e-mail cím: frsz@frsz.hu) kérjük elküldeni.
4. Mellékelni kell a szerző nevét, elérhetőségét (szolgálati vagy munkahelyét, telefonszámát).
5. Az elküldött anyagon nyilatkozni kell, hogy a szerző hozzájárul-e nevének közléséhez.

Police Caritas
Közhasznú Alapítvány
Titkársága

1138 Budapest, Pf. 52

Adószám: 19701974-1-42
Tel.: 06-(1)-451-78-14
BM: 24-359
Számlaszám:
11705008-20434616

Együtt volt a hat szakszerve

BALÁZS LÁSZLÓ március óta az FRDÉSZ alelnöke. Azelőtt ilyen poszt nem volt a szervezetnél, csak titkári, de az meg nem volt betöltve. A LIGA-hoz való csatlakozással viszont jóval több lett a feladat.

– Mi a dolga az új alelnöknek?

– Miután csatlakoztunk a LIGÁ-hoz, óhatatlan volt, hogy Kónya Péter elnöknek szüksége van segítségre, s mióta márciusban alelnök lettem, azóta megosztjuk a feladatokat. A szervezési munka koordinációja, a munkabizottságok felállítása és az egyeztető tárgyalásokon való részvétel épp elég munkát ad. A szövetségi együttműködés ázsiója felértékelődött. Az eltelt 15 év alatt, hiszen szeptemberben lesz az FRDSZ 15 éves, megtanultuk, hogy vívjuk ki önállóan a szakszervezeti jogosítványokat, s az érdekek védelme rendkívül nehéz, ezért összefogva, egységes koncepcióval nagyobb eredményeket tudunk elérni. Fontos a demokrácia és a szolidaritás biztosítása szövetségen belül, nem egyformák ugyanis a munkahelyi feltételek, így a kisebb taglétszámú tagszervezetek működéséhez támogatásra van szükség.

– A hat konföderáció demonstrációját mindenki másképp értékeli, maga Gaskó István, a LIGA elnöke is elismerte, hogy nem sikerült elég embert mozgósítani.

– A demonstráció célja egyébként nem a tömegek helyszínre hívása volt. Sokkal fontosabbnak tartom, hogy ugyan jelképes létszámmal, de a hat konföderáció együttesen fellépett. Kinyilvánítottuk, hogy az egyeztető tárgyalások megmerevedtek. Érdemi elmozdulás egyetlen pontban sem történt. A megszorító intézkedések túlnyomórészt a bérből és fizetésből élők, valamint a nyugdíjasok életkörülményeit nehezítik. Nem vitatjuk, hogy az ország gazdasági hely-

zeti konföderáció

zete nem a legrózsásabb, az államháztartás súlyos hiánnyal küzd, de az túlzás, hogy éppen azt a réteget sújtják, amelynek nem sok köze volt ehhez a helyzethez. Elhangzott, hogy a feketegazdaság adja a gazdaság eredményeinek harmadát. Ez ügyben természetesen támogatjuk a kormányt, hogy nehezítse meg a feketemunkaerő alkalmazását, ehhez viszont rendszeres munkaügyi ellenőrzésekre van szükség. Megítélésem szerint a demonstráció elérte a célját, felhívta a kormány figyelmét, hogy az érdekegyeztető tárgyalásoknak csak akkor van értelmük, ha valóban jutunk is valamire. A tárgyalásokon voltak erre utaló jelek, a mi javaslatainkat megfontolandónak tartották, ám végül mégis az eredeti elképzeléseket hajtották végre.

– Azóta viszont a köztársasági elnök ellenjegyezte a törvénycsomagot, mit tehet ezek után a hat szakszervezeti konföderáció?

– Fel kell készülnünk a csoportos elbocsátásokra, leépítésekre, s ez már szeptembertől aktuális lesz. Részleteket azért nem tudhatunk még, mert a koncepció most készül. Eképzelhető, hogy a logisztikai, a gazdálkodási és az informatikai területen összevonások történnek, s így többen feleslegessé válhatnak. Pontos számot ma még nem tudunk, de akár kétháromezer ember is utcára kerülhet. Hogy ez szükséges-e? Nos, ez természetesen vitatható. Azt kellene megvizsgálni, hogy a rendőrség törvény által előírt feladatain kívül milyen más feladatokat lát el, amire már nincs költségvetési fedezet. Szükség volna egy komoly profiltisztításra. Régen a rendezvények biztosítását is rendőrök végezték, így a labdarúgó-mérkőzéseket és a demonstrációkat is, miközben a közterületi szolgálatból vonták el őket. Ma is ellátják a biztosítást, de már ellenszolgáltatásért. Teljes átvilágításra volna szükség, amit évek óta javasolunk, s ennyire aktuális még sosem volt.

Ugyanakkor a rendőrségnél sok helyen aránytalan a leterheltség és a munkavégzés. A központi szerveknél alig néhány ügy jut egy-egy nyomozóra, miközben a kapitányságokon már nem bírják a tempót. Ott ugyanis lakossági ügyekben az állománynak tizenötszörös a terhelése a központi egységekhez képest. A létszámarány is eltolódott, pedig a tömegmunka a helyi szinteken van.

A választások második fordulója óta mind a vezetői, mind a végrehajtó állomány bizonytalanságban él. Ez a bizonytalanság a jogbiztonság fokozatos gyengüléséből fakad. Az elmúlt időszak eseményei azt mutatják, hogy a mindenkori kormány valamely elképzelését meg akarja valósítani törvényes körülmények között, akkor bármikor módosíthatja, újramódosíthatja az életpályákat – alkalmazási jogviszonyokat – szabályozó törvényeket. A megszorítócsomagban szereplő csoportos létszámleépítéseket csak a hatályos törvények megsértésével lehetett volna végrehajtani; a munkavállalók foglalkoztatási jogbiztonsága egyre inkább kezd köddé válni.

A munkavállalókat nem elküldeni kellene, hanem megnyerni a program végrehajtásához. Tervezni kellett volna és biztosítani, hogy a versenyszféra alkalmazhassa őket. Elbocsátásukkal nemcsak megtakarítást ér el a kormány, hanem elesik adóbevételtől, termelési értéktől.

Nem látjuk a kormány által hangoztatott konkrét reformokat, ezek ütemezését, rövid-, közép- és hosszú távú stratégiáját.

„A demonstráció célja egyébként nem a tömegek helyszínre hívása volt. Sokkal fontosabbnak tartom, hogy ugyan jelképes létszámmal, de a hat konföderáció együttesen fellépett.”

BALÁZS LÁSZLÓ

Született: Szolnok, 1954. április 3.
Diploma: A Rendőrtiszti Főiskolán 1978-ban szerzett diplomát bűnügyi szakon.
Pályafutás: 1978 augusztusától, megszakítás nélkül a BRFK állományában teljesít szolgálatot. Pályáját a BRFK életvédelmi csoportjánál kezdtem, ahol 1991 decemberéig dolgozott. Ezt követően a BRFK informatikai osztályának vezetője, 1994–1998. szeptemberig Zuglóban kapitányságvezetőként, majd 1998 szeptemberétől 2003 novemberéig a BRFK elemző-értékelő osztály vezetőjeként teljesített szolgálatot. Jelenleg, saját kérésére, vezényeltként a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ munkatársa.
Család: Nős, felesége a BM-nél dolgozott, Gábor fia rendszermérnök egy informatikai cégnél, Gergely fia pedig járőrként teljesít szolgálatot a BRFK-n.

JÓL VIZSGÁZTAK A HALLGATÓK A TISZAI ÁRVÍZNÉL

Mocsári: Jó zsaruk lettek az egykori hallgatók

A Miskolci Rendészeti Szakközépiskola akár 1200 hallgatót is oktathatna, de az utóbbi években legfeljebb 700 tanult a két évfolyamon. Szeptembertől viszont már 800-850 diákot fogadhatnak. MOCSÁRI SÁNDOR igazgató optimista, pedig nekik sincs mindenre keretük. Igaz, az iskola jó hírét visszaigazolják a megyei, városi kapitányságok, ahová a hallgatók kerülnek, és legutóbb a tiszai árvíznél állt helyt a teljes első évfolyam.

– Állítólag a magyar iskolarendszer legnagyobb hibája, hogy nem elég praktikus, nem elég életszerű és többek szerint ez látszik a PISA-felméréseken is, hogy a nemzetközi rangsor alsó harmadában végzünk, akár matematikáról, akár szövegértésről van szó. Ez a sommás vélemény nem igaz a miskolci szakközépiskolára?

– A mi visszajelzéseink pozitívak, akár maguk a diákok néznek vissza, akár a parancsnokokkal beszélek. Ezzel együtt amióta emlékszem, az iskolai képzést állandóan kritizálták. És amikor az életre hivatkoznak, az többnyire műprobléma. A gyakorlat ugyanis része az oktatásnak. Nálunk aztermészetes, hogy az alapkiképzés után a hallgatók belső szakszolgálatot látnak el, rájuk marad az őrzés, vagyonvédelem. Egyesek persze még mindig azt tartják igazi képzésnek, ha valakit beöltöztetnek, és majd munka közben megtanulja, amit kell, és egyszer csak kész rendőrré válik. Ugyanakkor a felméréseket annyiban feltétlenül igazolhatom, hogy a tanulók íráskészsége, helyesírása súlyos hiányosságokat rejt, viszont gyakran nincs rá időnk, hogy ezt pótoljuk. A szövegértés, a kommunikációs készség is romlott, pedig nekünk erre kellene építenünk, viszont a diákok gyakran csak a szakmai gyakorlaton kerülnek kommunikációs helyzetbe.

– Az iskolában végül is milyen lehetőségük van, hogy a valósággal ütköztessék az elméleti oktatást?

– A gyakorlatot nem lehet megduplázni, de az elmélet mellett leképezhetjük a valóságot is. Volt, aki azt mondta, hogy legyenek többet gyakorlaton, de ha mondjuk felmennének Pestre, egyáltalán nem biztos, hogy ott sok problémával találkoznának. Mi viszont adagoljuk a valóságot, taktikai foglalkozásokat tartunk, ehhez van városnegyedünk, utcánk, lakásaink, és régebben még színészeket is hívtunk, hogy minél hitelesebben lemásoljuk az életet. Ez utóbbira már sajnos nincs pénzünk, pedig nagyon hasznos volt. Nem mindegy ugyanis, hogy kivel játsszák el az igazoltatást, mert úgy kell viselkedni, úgy kell végrehajtani, mintha valóban az utcán lennének. Tanulmányoztam külföldi iskolák képzését is, és ma is azt mondom, hogy nem lehet meghatározni az elmélet és a gyakorlat arányát. A hallgatónak tudnia kell, hogy a törvények mire jogosítják fel, amikor cselekszik. A rendőri munkát sem lehet gépiesen végezni. A korszerű rendőrkép szerint a rendőrnek az a dolga, hogy oldja meg az adott szituációt, lehetőleg ne jusson el az erőszak alkalmazásáig, a fegyverhasználatig.

– Ha innen az iskolából nézzük, felkészült a magyar rendőr, vagy van, amire a legjobb iskola sem tudja kiképezni?

– A visszajelzések, sőt a „beválási vizsgálatunk” is pozitív. A legfontosabb, hogy a lakosság elégedett-e a rendőreinkkel. Én is állampolgár vagyok, s tapasztalom, hogy a rendőrök nyugodtabbak, kulturáltabbak, intelligensebbek. Ugyanakkor azt is tapasztalom, hogy konfliktusaik vannak a közvetlen parancsnokaikkal, a magasabb elvárásokkal. Mi sohasem tanítottuk azokat a merevségeket, túlzásokat és rafinériákat, amelyeket megtapasztalnak a szolgálati helyükön, sőt előbb-utóbb át is vesznek. Nálunk arról sosem esett szó, hogy a traffipaxosnak öregasszonynak kell öltözni, sőt, inkább az ellenkezőjét oktatjuk. Miután sokan visszajönnek hozzánk szaktanfolyamra, van alkalmunk visszahallani, hogy mit tanultak az iskolában, és a honlapunkon kéretlenül mondanak véleményt, sőt még üzennek is a felvételizőknek. Egyébként meg a kilencvenes évek elején körülírt rendőrkép inkább egy zsarura illik, vagyis már nem a közterületi rendőr képe jelenik meg. A mai zsaru a bűnügyi munkára is felkészült. A mai rendőri állomány alkalmas erre a szerepre, s ez most jól jön a megújuláskor. Ugyanakkor eddig nem volt kihasználva a tudásuk.

MOCSÁRI SÁNDOR

Született: 1950
Iskolák: Érettségi (Hajdúszoboszló, 1969), Kossuth Lajos Katonai Főiskola (1973)
Pályafutás: Miskolci Rendőri Ezred (szakaszparancsnok, 1973–76), Rendőrtiszthelyettes-képző iskola (1976–1984), Miskolci Rendőrkapitányság (közrendvédelmi alosztályvezető, 1984–88), Miskolci Rendészeti Szakközépiskola (igazgató, 1988)
Gyermekek: Andrea (1977), Anita (1974)

– A tiszai árvíznél nagyon jól vizsgáztak a diákok, ön meglepődött ezen, vagy ezek a srácok egyébként is ilyenek?

– Jogszabály szerint nem kötelező nekünk természeti katasztrófáknál segíteni, ugyanakkor ez a természetes. A teljes első évfolyam, vagyis 340 tanulónk az osztályfőnökökkel, szakoktatókkal és évfolyam parancsnokokkal dolgoztak 12 órás váltásban Tiszadada jobb partján. Ha a gát valahol átszakad, Szerencs is veszélybe került volna. Tíz napig esőben, sárban és 0 fok körüli hőmérsékleten álltak a gáton, és utóbb a megyei védelmi bizottság meg is köszönte a munkánkat. A második évfolyamunk egyébként csak azért nem volt ott, mert ők már a vizsgára készültek, és két hét túl sok lett volna, azért ez mégiscsak elsősorban iskola.

– Az elsősök hogy viselték a nehéz körülményeket?

– Nem szeretem, ha lebecsülik a srácokat és állandóan azt mondják rájuk, hogy ez már puhány nemzedék. Én a 70-es árvíz óta tapasztalom, hogy mindig lehet számítani a fiatalokra. Kellenek is ezek a helyzetek. Ha nem lenne ilyen vészhelyzet, akkor imitálni kellene, hogy szokják. Nagyon büszkék azóta is, hogy helytálltak és értelmes munkát végeztek.

– Ahogy én tudom, az iskola évente 1200 hallgatót tudna kiképezni, de az utóbbi években csak hétszázan tanultak e falak között.

– Jók az információi, az iskola valóban alkalmas jóval több diák befogadására is, de az Oktatási Főigazgatóság határozza meg a létszámot. Pénz híján a kapitányságok is egyre kevesebb emberre tartottak igényt. S ugyan a megyék megtervezték a létszámot, de akiket ők kértek, azok sem oda kerültek, hanem a fővárosba. Mi itt vagyunk Miskolcon, mégis Borsod megyében sem jobb a helyzet, 156 fő hiányzik a létszámból. Igaz, végre szolgálhatok egy jó hírrel is, idén szeptemberben 500 hallgatót vehetünk fel, így 850 diákunk lesz. Egyébként menetközben mi is racionalizáltunk, csökkent az oktatói kar létszáma.

– A költségvetés szűkös, mire nem telik a már említett színészeken kívül?

– Éppen ma reggel foglalkoztunk az árváltozásokkal, hogy ezekkel a benzinárakkal hány kilométert mehetünk, s a gáz- és villamosáram-emelés hogyan érint bennünket. A szoftvertől a WC-papírig mindenre oda kell figyelnünk.

– Tavaly óta a diákok is fizetnek bizonyos szolgáltatások után, bár ezzel sokan nem értenek egyet.

– Magam is közéjük tartozom, vitatkoztam is a minisztériumi vezetők érvelésével, hiszen a mi diákjaink nem a munkaerőpiacra kerülnek, ez egy kötött pálya. Tehát az az érv nem nagyon állja meg a helyét, hogy mi miért legyünk kivételek. Fizetnek a szállásért, étkezésért, és már nem jár egyenruha, sőt sportfelszerelés sem.

„Szeretném, ha egy év múlva százan lennénk”

A BM Rendőrtiszti Főiskola FRSZ-tagozatában jelenleg ötvenen vannak, de FARKAS CSABA, a választmány elnöke nem elégedett. Farkas szerint ugyanis egy-két éven belül akár a duplájára lehetne növelni a létszámot.

– Mióta vannak tagjai az FRSZ-nek a Rendőrtiszti Főiskolán?

Nincs nagy múltunk, 2002 óta létezünk. Ugyanakkor különös jelentősége van, hiszen itt tanulnak a jövendő vezetők, akikkel majd asztalhoz kell ülnünk vitás vagy esetleg kényes érdekképviseleti ügyekben. Ha valami ördöngös módon rá lehetne bírni a 19-20-21 éves hallgatókat, hogy érdekelje őket a saját jövőjük és havonta áldozzanak rá egy-egy órát, akkor tíz éven belül hihetetlen pozitív változás következne be. Ám az is igaz, hogy az a hallgató, aki tíz év múlva vezető lesz, már másképp fog a felelősség birtokában gondolkodni. Mégis sokkal eredményesebb munkát végezhetnénk, ha a hallgatóink, vagy is optimális esetben minden leendő vezetőnk megfordulna a szakszervezetben. Egyelőre viszont sem a kollégáim, sem a hallgatók nem túl aktívak. Ezért vagyunk csak ötvenen.

– Milyen létszámmal lenne elégedett?

– Szeretném, ha egy-két éven belül legalább százan lennénk. Ugyanakkor pozitív jelenség, hogy a polgári életből érkező hallgatókat jóval könnyebb megmozgatni, mint a hivatásos állományt. Érdekli őket, kíváncsiak, s talán jobban hisznek a szakszervezet szerepében.

– Milyen konkrét ügyekben kellett már eljárnia a tagozatnak?

– Mióta én vagyok a főiskolai érdekképviselet vezetője, sem a hallgatók, sem a dolgozók ügyében nem kellett intézkedni. Apróbb problémák persze adódtak, de azokat informális úton, kollegiális alapon sikerült megoldani. Igaz, nagyon jó a viszony közöttünk. A vezetők előzetes bejelentés nélkül fogadnak, és időt szánnak arra, hogy megbeszéljük, megkeressük a megoldást.

– Közös programokat is szerveznek?

– Kirándulunk, utazunk, és az üdülési lehetőségeink is vonzóak. Szerveztünk már közös nőnapot más szakszervezettel, és ősztől színházbérleteket is veszünk, amelyekkel tagjaink térítés nélkül látogathatják két fővárosi színház előadásait.

„Nem kell félni! Nem fog fájni!”

Nos, megalakult az új kormány! Látjuk már, milyen intézkedéseket hoz az államháztartás hiányának helyrebillentése érdekében. Látjuk az adóemeléseket, a járulékemeléseket. Halljuk, mekkora elbocsátások várhatók. Megtudtuk, hogy kevesebb lesz a fizetésünk, és nem mondták ki nyíltan, de nyilvánvaló, hogy a gáz- és a villamos-energia emelése kihat minden termékre. Természetesen emelkedni fognak az árak, hisz a termelők nem fogják benyelni az áfa- és az energiaár-emelésből adódó többletkiadásaikat. Több fórumon elmondták már, hogy tovább hárítják a fogyasztókra a terheket. Tehát kevesebb fizetésből többet kell majd fizetnünk az életért.

„Nem fog fájni, de legalábbis nem annyira, mint azt gondolták!” – mondta a miniszterelnök. Persze neki nem fog fájni, de a 35 000 forintot kereső kisnyugdíjasnak sem? Vagy a két gyermekét és gyesen lévő feleségét eltartó dolgozónak sem? Esetleg azoknak a szerencsétleneknek, akiknek úgy hozta a sors, hogy egyikük sem tud dolgozni, mert nem találnak munkát, és csak szociális juttatásokból tengődnek. Egyáltalán, lehet találni valakit is ebben az országban, akinek ne fájna ez az intézkedéscsomag? Nem hiszem!

Azok is retteghetnek, akik eddig azt gondolták, biztos a munkahelyük, biztos a munkájuk. Manapság már az állam alkalmazottjai sem érezhetik magukat nyeregben. Bárkit elérhet az elbocsátás fuvallata. Ráadásul már pedzegetik, hogy a fejlett nyugati országokban, a versenyszférában foglalkoztatottak 30%-kal keresnek többet, mint az állami szféra alkalmazottjai. Nálunk ez állítólag fordítva van, de ne féljünk, elindultunk azon az úton, amely helyrebillenti a mérleget. Az állami alkalmazottak majd itt is kevesebbet fognak keresni! Ez sem fog fájni! Majd jól leépítjük őket, aztán dolgozhatnak látástól mikulásig, ha nem akarják, hogy szerénynek bizonyult teljesítményük miatt elbocsássák őket!

És egyébként is, itt van ez a sok fiatalos, 62 éves ember, mindannyian fittek, üdék! Még dolgozhatnának pár évet. Különben soha nem dobják fel a tappancsukat. Még a végén a nyugdíjbiztosítónak fizetnie kell! Ez már hallatlan! Vagy itt van ez a sok nyugdíjas. Bokros Lajos úr javasolta, hogy a 13. havi nyugdíjat el kéne felejteni. Igaza is van, ebben a korban az ember már szenilis, észre sem venné, ha nem kapná meg azt a kis pénzt!

Én egyetértek mindennel. Csupán egyetlen apró dolgot hiányolok az egész intézkedéscsomagból. Nevezetesen arról senki sem beszél, hogy munkahelyeket kéne teremteni. Hogy meg kéne győzni a vállalkozókat, hogy érdemes beruházni kis hazánkban. Ha ezt sikerülne elérni, kevesebb munkanélküli lenne, több dolgozó több adót is fizethetne és több járulékot. Nem, erre semmi szükség! Sőt! Miniszterelnökünk a munkaadói oldallal történt tárgyalások során mikor számon kérték tőle, hogy nem tartotta be a választási ígéreteit, és nemhogy csökkenteni akarja, emeli az adókat, tájékoztatták, hogy Szlovákia jobb feltételeket biztosít a vállalkozóknak, és majd odamennek a vállalatok, idegesen közölte: „El lehet menni, mi meg itt maradunk azokkal, akik nem tudnak menni!” Csak gratulálni tudok! Mindenki, aki nem ért egyet, húzzon el! Menjen el minden vállalkozó, különöse a nagyok, ne legyen munkája senkinek! Legalább csődbe jut az ország! Nem ide kell csábítani a vállalatokat, hanem el kell üldözni őket, és egy probléma már meg is oldódott. Az OÉT-ban maradna a kormány egyedül, hisz ha a munkaadókat elüldöztük, munkavállalók sem lesznek. A nem létező

– Igyekezzen egy kicsit, nekem is szükségem van a pénzére!

munkavállalóknak pedig nincs szükségük érdekképviseletre, tehát a szakszervezetektől is meg lehet szabadulni. És ez még csak a kezdet! Ki tudja megmondani, milyen trükkök vannak még a kormány tarsolyában? Egy biztos, hogy nekünk, átlagembereknek minden intézkedés rosszul esik! Nekünk fáj! Bizony fáj, kedves Gyurcsány Úr!

És ha ezek a terhek tovább sújtanak bennünket, ha azokat csak fokozzák – az ország érdeke nevében –, nem lehet kiszámítani a következményeket. Tudjuk, hogy a magyar nép türelme nagy, de talán nem határtalan. Olyan időket élünk, amikor igazán fontos a munkavállalók összefogása, fontos, hogy minél több ember lássa szükségét szakszervezeti tagságának! És szükség van a szakszervezetek összefogására is! Most sérül egy csomó munkavállalói érdek, van miért harcolni! Gyerünk hát!

KOMÁROMI ZOLTÁN

A jogász válaszol

1. A rendőrség hivatásos állományú tagjaként indulhatok-e a helyi önkormányzati választásokon?

Igen, de a Hszt. 23.§-a alapján a hivatásos állomány tagja haladéktalanul köteles az állományilletékes parancsnoknak bejelenteni az országgyűlési képviselői, az európai parlamenti, a főpolgármesteri, polgármesteri, a helyi és kisebbségi önkormányzati képviselői választáson jelöltként történt nyilvántartásba vételét, a jelöltségtől való visszalépését, a tisztségbe történt megválasztását, illetve annak elmaradását.

– Jaj, biztos úr, remélem nem parkolok tilosban!

Megjegyzem továbbá, hogy a Hszt. 51.§-a alapján a jelölti nyilvántartásba vételtől a visszalépésig, a választás befejezéséig, illetve megválasztása esetén a mandátuma visszaigazolásáig a szolgálati jogviszony szünetel, s így például részére illetmény, utánpótlási ruházati illetmény, költségtérítés nem folyósítható, s szolgálati fegyvert sem viselhet.

Megválasztása esetén a törvény erejénél fogva a szolgálati jogviszonya megszűnik, de a mandátuma lejárta után, kérelemre a fegyveres szervet visszavételi kötelezettség terheli.

2. A rendőrség napja alkalmából rendezett önkormányzati szervezési sporteseményen balesetet szenvedtem. Szolgálati balesetnek minősül-e ez, és jogosult vagyok-e valamiféle kártérítésre?

A szolgálati kötelmekkel összefüggő baleset fogalmát az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés szabályairól a belügyminiszter által irányított rendvédelmi szervekről szóló 15/2000. (V. 26.) BM-rendelet 2.§ 6. pontja definiálja. Ez alapján szolgálati kötelmekkel összefüggő baleset: az Mvt. 87.§ 3. pontjában meghatározott eseteken túl a hivatásos és a szerződéses állomány tagját szervezett tevékenység közben ért baleset. Idetartoznak továbbá azok a balesetek is, amelyek a hivatásos vagy szerződéses állomány tagját a rendvédelmi szerv tömegkapcsolatainak erősítése céljából szervezett sportversenyeken, speciális rendezvényeken, bemutatókon érték. Tekintettel arra, hogy a fenti esemény célja vélhetően a rendőri hivatás elismerése, népszerűsítése volt, s ahol kifejezett rendőri csapatok is szerepeltek, a jogszabályi feltételek álláspontom szerint megalapozzák a baleset szolgálati kötelmekkel összefüggő minősítését.

Mindezekre tekintettel a Hszt. 165.§-a alapján a fegyveres szerv a 162. § (1) bekezdésén, továbbá a 164. § (1) és (4) bekezdésén alapuló felelőssége alapján a hivatásos állomány tagjának elmaradt jövedelmét, dologi és nem vagyoni kárát, a sérelemmel, illetve ennek elhárításával összefüggésben felmerült indokolt költségeit köteles megtéríteni, illetve a 169.§ (1) bekezdésére tekintettel a fegyveres szerv köteles megtéríteni a hivatásos állomány tagja közeli hozzátartozójának a károkozással összefüggésben felmerült kárát és indokolt költségeit is.

3. Az ellenem indult büntetőeljárás során a bíróság jogerősen felmentett. Megtéríti-e valaki az eljárással kapcsolatos költségeimet?

A Be. 339. § (3) bekezdése alapján, ha a vádat az ügyész képviselte, és a bíróság a vádlottat felmenti, az állam a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül – a külön jogszabályban meghatározott mértékben – megtéríti a vádlott készkiadását, továbbá védőjének az eljárás során nem előlegezett díját és a készkiadását.

JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT

Demonstráltunk!!!

Egységes nem a megszorításokra. Így foglalható össze a 2006. július 8-án demonstrálók szónokainak fő mondanivalója. A hat szakszervezeti szövetség tagjain kívül több tucat civil szervezet képviselői is tüntettek.

Gaskó István, a demonstrációt kezdeményező LIGA szakszervezeti szövetség elnöke szerint a brutális áremeléseket a munkavállalókkal akarják megfizettetni, ezért sárga lapot mutatott fel a kormánynak.

Visszautasított minden olyan intézkedést, amely tovább keserítené az emberek életét. Így a munkavállalói járulék fél, valamint a 15 százalékos áfakulcs ötszázalékos emelését, de azt is, hogy csökkentik a felnőttképzés és a kiegészítő önkéntes pénztári befizetésekhez kapcsolódó kedvezményeket.

Palkovics Imre, a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke új társadalmi párbeszédet sürgetett a költségvetési egyensúly megteremtése érdekében, és elfogadhatatlannak nevezte az intézkedéscsomagot.

Pataky Péter, a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségének (MSZOSZ) alelnöke az egyenlőtlen közteherviselést tette szóvá. Úgy vélte, a megszorító csomagban lévő intézkedési javaslatok hatása beláthatatlan, de az biztos, hogy tovább nehezülnek a legális foglalkoztatás körülményei, további teret nyer a fekete- és szürkegazdaság, romlik a munkavállalók jövedelmi helyzete.

Borsik János, az Autonóm Szakszervezetek Országos Szövetségének elnöke kifogásolta, hogy míg az üzleti szféra kis ellenállásba ütközve érvényesítheti akaratát, a munkavállalókkal tartott érdekegyeztetések formálissá váltak.

Szabó Endre, a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának elnöke arról beszélt, hogy lépten-nyomon reformokról hallani, de elmaradnak a társadalmi viták. A reform még sehol nem járt sikerrel az érintettekkel folytatott tisztességes párbeszéd nélkül.

Vígh László, az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés elnöke szerint valóban szükséges az államháztartás talpraállítása. A megszorításokkal nem lehet tartós és kiszámítható eredményeket elérni.

Elégedetlenek és csalódottak voltak a tüntetők is. „Képviselőink! Értünk küzdjetek, ne ellenünk!”– emelkedett ki a számos transzparens közül talán a legfontosabb üzenet a Képviselői Irodaháznál gyülekező emberek feje fölé.

A tömeg hol hujjogott, hol pedig fütyüléssel erősítette meg az éppen aktuális szónokok mondandóját.

ERDŐSI EDINA

Rólunk írták

Bizonytalan a rendőrök sorsa

Féltik a munkahelyüket a rendőrök országszerte, hiszen most rájuk igaz a klasszikus mondás: csak a bizonytalanság a biztos. Augusztus végére tudják csak meg, hogy kire számítanak továbbra is a szolgálatnál.

– Milyen jellemző vélemények összegezhetők a rendőrségi átszervezéssel kapcsolatban?

DEMJÁN ZSOLT, a Független Rendőr Szakszervezet Észak-Magyarországi Régió elnöke:

– Rettentő nagy a bizonytalanság az állomány körében, félti a beosztását, félti a munkahelyét, hiszen a hírek szerint szó van arról, hogy aktív, hivatásos rendőr kollégáknak a munkahelye szűnne meg és kerülne ki az utcára. Annyit el kell mondanunk, hogy ezek véleményünk szerint rémhírek, hiszen nem tudjuk a konkrét menetrendeket, maguk a konkrét tervek is az átszervezéssel kapcsolatosan augusztus végéig kell hogy elkészüljenek, és csak azt követően tudjuk ezeket véleményezni. Egy azonban biztos, hogy a Független Rendőr Szakszervezet mindent megtesz a szakszervezeti tagjaiért, azért, hogy az ő jogaik ne csorbuljanak, a lehető legkisebb véráldozattal kerüljenek ki az átszervezésből és a legkedvezőbb helyzetbe kerülhessenek. Sajnos, a többi kollégával nem fogunk tudni foglalkozni, saját magukat kell megvédeniük.

– A hírek arról is szólnak, hogy elsősorban a parancsnoki irányító állomány létszáma csökken, a közterületi szolgálat erősödhet. Ilyen formában azok a rendőrök, akik nap mint nap kapcsolatban vannak az állampolgárokkal, nem kell, hogy aggódjanak, munkájuk lesz, és a szolgálati helyük is megmarad.

– A hírek meg a rémhírek között nem lehet tudni, hogy melyik az igazi és melyik nem. Mi is arra várunk, hogy konkrét tervek legyenek elénk letéve, és annak megfelelően tudjuk a szakszervezeti tagjaink érdekeit képviselni azért, hogy őket semmilyen jogsérelem ne érje, és semmilyen hátrány ne érje az átszervezés kapcsán.

Nethírlap (2006. július 19.)

Rendőrség-határőrség fúzió

AZ IGAZSÁGÜGY-MINISZTER MA MÉG NEM SZÁMOL AZ ELLENZÉKI „NEMMEL”

A rendőrség és a határőrség integrációja régóta napirenden lévő szakmai kérdés, nem foglalkozom azzal, mit gondol róla az ellenzék – közölte lapunknak nyilatkozva PETRÉTEI JÓZSEF igazságügyi és rendészeti miniszter.

– Hol tartanak a rendőrség és a határőrség „integrációjának” előkészületei?

– Augusztus 30-ig kell elkészíteni a koncepciót. Még az idén elkezdődik a szükséges jogszabály-módosítások előkészítése. 2007-ben, az Országgyűlés tavaszi ülésszakában a törvényhozás elé kerülhet a csomag.

– Mit tesznek akkor, ha az ellenzék nem támogatja a kétharmados döntést igénylő törvénymódosításokat?

– Nem foglalkozom azzal, hogy mit gondol az ellenzék. A határőrség és a rendőrség integrációja régóta napirenden lévő szakmai kérdés. Ha politikai megfontolásból megakadályozzák a két szervezet összevonását, majd elgondolkodunk a hogyan továbbon. Ám aki ezt megteszi, több ezer határőr megélhetését veszélyezteti. Ugyanis a rendőrség és a határőrség integrációja amellett, hogy ésszerűbb gazdálkodást tesz lehetővé, arra is lehetőséget teremt, hogy a belső határon szolgáló határőröket az ország schengeni csatlakozása után lakhelyük közelében, a rendőrség kötelékében foglalkoztassuk tovább.

– Egyes, korábban a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó szervezetek – mint például a Szervezett Bűnözés elleni Koordinációs Központ – hovatartozása azonban még nyitott kérdés…

– Többféle elképzelés létezik. Van olyan álláspont, amely szerint a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központot a Miniszterelnöki Hivatal közvetlen irányítása alá kellene helyezni. A szakmai viták még nem zárultak le, de mivel igen fontos szervezetről van szó, azt hiszem, rövidesen megszületik a végső döntés ebben, s más, még „rendezetlen hovatartozású” szervezetek és intézmények ügyében.

– Kinevezése előtt, a bizottsági meghallgatásán azt mondta, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumnak négy szakállamtitkára lesz. Mikor nevezi meg őket?

– Hivatalosan csütörtökön mutatom be őket. A közjogi szakállamtitkár Papp Imre lesz, a civiljogi felelős Gadó Gábor, az európai ügyekért Fazekas Judit felel. A rendészeti szakállamtitkár Jenei Zoltán, a Belügyminisztérium volt gazdasági helyettes államtitkára lesz.

Népszabadság (2006. június 29.)

Tízmilliót kaptak kacatokért a rendőrök

Bátran forduljon a rendőrséghez, ha IFA teherautóhoz való ablakemelőkarra van szüksége, vagy egy kerékanya hiányzik. A testület „filléres emlékeinek” árverésén beszerezhető az igazán kurrens cikknek számító Lada ablaktörlő, lámpabura vagy akár MZ motorkerékpár. Egy kettévágott Opel Astra kikiáltási ára is csak tizenkétezer forint volt.

Sikeresnek tartották a borsodi rendőrök tegnap megtartott miskolci kacatvásárát. A hivatalos elnevezés „forgalomból kivont, illetve amortizálódott járművek és alkatrészek árverése” volt. A legtöbb embert elsősorban a végsőkig elaggott Golfok, Astrák, Escortok érdekelték. Az 1993–97-es évjáratú autókat 80–180 ezer forintos átlagáron kínálták. Százból csak huszonöt maradt a rendőrök nyakán.

Aztán jöttek a kosárban felhalmozott alkatrészcsomagok, négytől negyvenezer forintig. A végére maradtak az igazi érdekességek. A már említett ablakfelhúzó kar, a rejtélyes elnevezésű átkapcsoló szelep, csillaganya vagy csúszódarab, szeleprugótányér és kerékanya, sok száz darabos tétel, huszonhétezerért. A kettévágott Astra történetét sajnos senki sem tudta felidézni.

A rendőrségen elmondták, hogy nem gyakori az ilyen vásár, de mivel a megyei főkapitányság és több városi rendőrség is új gépkocsikhoz jutott, az elhasznált autóktól és a hozzájuk való pótalkatrészektől, szerszámoktól szerettek volna megszabadulni. Ezért összegyűjtötték, és listázták a sok ócskavasat, és nem a MÉH-telepre vitték, hanem elárverezték. Több mint tízmillió forint bevétele volt a főkapitányságnak, és egy csomó helye is felszabadult.

A megmaradt készletet ősszel újra meghirdetik.

Magyar Hírlap (2006. június 29.)

ELLENTMOND EGYMÁSNAK MINISZTER ÉS FŐKAPITÁNY – NAGYOBB ÖNÁLLÓSÁG, DE KEVESEBB PÉNZ

Ki nevet a rendőrségi reform végén?

Érzékelhető a rendőri állomány bizonytalansága a készülő reform kapcsán: nem tudni, kinek hol lesz feladata, ha lesz még egyáltalán az összevonások után. Petrétei József szakminiszter tegnap azt mondta: egyelőre nem tud elbocsátásokról. Bene László országos főkapitány ezzel szemben nemrég azt nyilatkozta: elbocsájtások idővel bizonyosan lesznek. Fura egybeesés, hogy a napokban épp Bene esetleges leváltásáról is pletykák indultak el a Teve utcai rendőrpalotában. Még nincs döntés a megyei rendőrfőkapitányságoknál személyi kérdésekről – közölte Petrétei József igazságügyi és rendészeti miniszter az Országos Rendőr-főkapitányságon (ORFK) tartott értekezlet után. Mindezt annak kapcsán mondta, hogy a rendőrségi átalakításra vonatkozó koncepciók személycseréket, leépítéseket vetítenek előre. Mint arról már lapunk beszámolt: a reformtervekben a rendőrség 6 +1 régióval számol. Mivel jelenleg minden megyei főkapitánynak három helyettese is van (két szakmai és egy gazdasági), így az összevonások után (egy régió = három megye) minden régióban két főkapitány és hat helyettes feleslegessé válik. A régiós kapitányságok helye (város) egyelőre még nem tisztázott, ez bizonyára politikai egyeztetések után dőlhet el. Úgy tudjuk, az értekezleten nagyobb önállóságot igen, de nagyobb költségvetést a miniszter már nem ígért a rendőröknek. Petrétei tegnapi sajtótájékoztatóján úgy fogalmazott: arról, hogy kik lehetnek a régiókapitányok, csak a határőrség integrálása után lehet szó. Az esetleges leépítésekről a miniszter úgy nyilatkozott: egyelőre nem tud arról, hogy lesznek elbocsátások. Ennek azonban némileg ellentmondanak Bene László országos rendőrfőkapitány napokban tett kijelentései. A Magyar Nemzetnek adott interjújában ugyanis az elbocsátásokra vonatkozóan azt állította: „a folyamat előrehaladtával minden bizonnyal lesznek”. Elsődlegesen a logisztikai területen való leépítésekre tett utalást; igaz, hozzátette: a végrehajtó szolgálatot teljesítő, hivatásos állományú rendőrök számának csökkentésére egyelőre nem gondolnak. Ehhez kapcsolódik, hogy Bene egy másik, a Népszabadságnak adott nyilatkozatában viszont kijelentette: „senkinek nincs bérelt helye a rendőrségen”. Számos híresztelés futott végig a napokban a Teve utcai rendőrpalotában a rendőrségi felsővezetők lehetséges leváltását illetően. **Hatala József** és **Berta László** főkapitányhelyettesek viharos gyorsaságú menesztését követően Gergényi Péter budapesti rendőrfőkapitány sorsát is többen megkérdőjelezték. Továbbra is tartja magát az a feltételezés, hogy a régiós reform következtében a BRFK beolvadna a Pest megyei kapitányságot is magába olvasztó központi régióba, az önállóságát elvesztő BRFK pedig ezzel Gergényit is elveszítené. Úgy tudjuk, a kérdést még nem zárták le; elképzelhető, hogy a BRFK – nyugati példákból okulva – mégiscsak megmaradhat önálló egységként.

Népszava (2006. július 26.)

AZ FRSZ TÖRTÉNETE

A magyar szakszervezetek demokratizálódása a rendszerváltás folyamatában

I. Bevezetés

A rendszerváltást megelőző időszakban (1988–1989) a különféle ágazati szakszervezeteket egységbe tömörítő Szakszervezetek Országos Tanácsa (SZOT) közel négymilliós tagsággal rendelkezett. Az országos központ vezetője, Gáspár Sándor egyben az MSZMP Politikai Bizottságának is a tagja volt. A szakszervezetek aktuális működésükben erősen kontrollálva voltak az uralkodó politikai elit által, az állam a munka világának szereplőit maga alá gyűrte, autonómiájukat felszámolta.

A Nemzeti Kerekasztal 1989. június 13-án alakult meg, amelyben az MSZMP, az Ellenzéki Kerekasztal és a harmadik tárgyaló felet alkotó társadalmi szervezetek és mozgalmak, többek között a SZOT képviselői vettek részt.

Szeptember 18-án megállapodást írtak alá, amelyben kinyilvánították: a tárgyalások a békés átmenet politikai és jogi feltételeinek megteremtését, a többpártrendszeren alapuló demokratikus jogállam kialakítását, valamint a társadalmi, gazdasági válságból való kiút keresését szolgálják.

A rendszerváltás időszakában, 1987 és 1990 között a szakszervezetekre nagyon erős politikai nyomás nehezedett, azért kísérletet tettek arra, hogy az új helyzetben legitim szerephez jussanak. Jelentős reformot hajtottak végre szervezeti felépítésükben, szervezkedésükben, gondolkodásukban. A rendszerváltó politikai erők mégsem ismerték el ennek a folyamatnak a legitimitását, arra hivatkozva, hogy a szereplők a régiek, a meghatározó szakszervezetek továbbra is a volt SZOT reform-szakszervezetei.

A szakszervezetek befolyása a vállalatoknál a munkaerőpiacon tovább gyengült. Az ipari struktúrák átalakulása átalakította a munkavállalók elvárásait az érdekvédelemmel szemben. A hatalom szembetalálkozott a gazdasági átalakulás és a privatizáció veszteseinek nagy tömegével. A gyorsan átalakuló munkaerőpiacon a munkavállalók százezrei nem csupán a munkahelyüket veszítették el, hanem leértékelődött a kvalifikációjuk is. A munkanélküliek a korábban szocializált kulturális mintáikkal, a korábban megszerzett tudásukkal nem voltak képesek integrálódni a piacgazdaságba.

Mindez arra ösztönözte a parlamentet és a kormányt, hogy a munkavállalókat bevonják egy intézményesült társadalmi párbeszédbe, hogy kezelhetővé tegyék a munkaügyi feszültségeket, és moderálják a konfliktusok szereplőinek magatartását.

Az Antall-kormány létrehozta az országos Érdekegyeztető Tanácsot, amellyel egy háromoldalú érdekegyeztetési intézményrendszer jött létre a mindenkori kormány, a munkáltatói szervezetek és a hat legnagyobb szakszervezeti konföderáció között. A szakszervezetek a kormánnyal szemben intézményesen garantált jogosítványt kaptak az előzetes egyeztetésekre a munka világára vonatkozó törvényekkel és szabályokkal, a költségvetési és az adótörvénnyel, a munkavállalók élet- és munkafeltételeit meghatározó kérdésekkel kapcsolatban.

Ezek a folyamatok átrendezték a szakszervezetek közötti erőviszonyokat. Mivel a munkanélküliség elsősorban a „klasszikus” nagyipari szférákat sújtotta, az e területeken működő szakszervezetek létszáma drámai módon zuhant. A szakszervezetek a kialakuló új foglalkoztatási formákban, az új vállalkozási formákban nemigen tudták megvetni a lábukat. A versenyszférában csak ott voltak képesek megőrizni pozíciójukat, ahol a nagyipari szervezetek fennmaradtak. Viszonylag erősek maradtak a közalkalmazotti és a közszolgálati szférában, hiszen itt viszonylag magas volt a foglalkoztatási biztonság. Bár a közalkalmazottak bérpozíciója folyamatosan romlott, ennek ellenére tömeges elbocsátásokkal nem kellett számolniuk.

A szakszervezetek vagyona, infrastruktúrája a rendszerváltás után is jelentős maradt. Az MSZOSZ ágazataival együtt nagyobb vagyonnal, kiépítettebb infrastruktúrával rendelkezett, mint az újonnan alakult pártok együttvéve. Éppen ezért a rendszerváltó elitek megkísérelték felszámolni a régi szakszervezeti struktúrát, s megtörni a szakszervezeti lobbik gazdasági és politikai befolyását. A parlament 1991 nyarán törvényt hozott a régi SZOT-vagyon újraosztásáról és a szakszervezeti tagdíjlevonás módjáról. A szakszervezeti vagyonvita többet ártott a szakszervezetek presztízsének, s egyben nagyobb vagyonveszteséget is okozott, mint a legszélsőségesebb szakszervezet-ellenes támadások a különböző politikai erők részéről.

Alapkérdésként vetődik fel, hogy ebben az összefonódó politikai, gazdasági közegben hogyan tudja megvetni a lábát egy újonnan alakuló szakszervezet, főleg egy erősen hierarchizált fegyveres testületnél.

II. A Független Rendőr Szakszervezet megalakulását megelőző időszak

1988-at írunk, amikor hazánkban megindulnak a reformfolyamatok, elkezdődik a pluralizmuson alapuló demokratikus társadalmi rendszer alapjainak megteremtése. Egyre többször fogalmazódik meg az a gondolat, hogy a rendőrség depolitizálását, a pártalapszervezeteknek a fegyveres testületekből való kivonását mihamarabb el kell kezdeni. Ezen időszakban a rendőri pálya presztízse csökken, a szolgálati viszonyból eredő konfliktusok feloldási lehetősége hiányzik. A bűnügyesek elképesztő munkaterhei, az állomány egészségi állapotának romlása indokolta, hogy a hivatásos állomány részére valamilyen érdekvédelmi szervezetet kell létrehozni.

Az egypártrendszer alatt Magyarországon a munkavégzésre vonatkozóan két jogszabály volt hatályban. A munka törvénykönyve – ez tartalmazta a szakszervezetekre vonatkozó jogosítványokat –, amely a szolgálati viszonyban állók kivételével minden munkavállalóra vonatkozott, valamint a szolgálati viszonyban állók (katonák, rendőrök, tűzoltók, vám- és pénzügyőrök, büntetésvégrehajtás hivatásos állománya) jogviszonyát egy 1971. évi 10-es törvényerejű rendelet szabályozta.

A rendszerváltást megelőző évtizedekben az egységes szakszervezeti szövetség alapszabálya kizárólag a munkaviszonyban állók számára biztosította az ágazati szakszervezetekbe való belépés lehetőségét. Ebből adódóan a régi szakszervezetek

nem vállalhatták és nem is képviselték a szolgálati viszonyban állók érdekeit.

Rekvényi László r. fhdgy. – az ORFK nyomozója – 1988 szeptemberében egy pártfórumon előterjesztést tett, amely szerint a Belügyminisztérium vezetésétől elvi támogatást kért a rendőr szakszervezet megalakításához. Az MSZMP Belügyminisztériumi Bizottsága a támogatást arra hivatkozva utasította el, hogy szakszervezeti tag csak a munkaviszonyban álló dolgozó lehet, a rendőrök viszont szolgálati viszonyban állnak, így ők szakszervezet tagjai nem lehetnek.

Rekvényi a tiltást követően levélben fordult a pártbizottsághoz, amelyben kifejti azon álláspontját, hogy az 1966-ban az ENSZ XXI. ülésszakán elfogadott „A polgári és politikai jogok egyezségokmánya" és az azt követően elfogadott „Gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmánya" – amelyet hazánkban 1976-ban jogrendszerünkbe iktattak – deklarálja, hogy „mindenkinek joga van a másokkal való szabad társulásra, ideértve azt a jogot, hogy érdekei védelme céljából szakszervezeteket alakítson, illetőleg azokhoz csatlakozzon. Bár a magyar szakszervezetek alapszabálya tiltja, hogy tagjai közé hivatásos viszonyban állók belépjenek, ám ez nem zárja ki, hogy önálló szakszervezetet alapíthassanak.

Ezt támasztja alá az említett 1971. évi 10-es tvr. 48. § (1) bekezdése is, amely szerint „A hivatásos állomány tagjaira a munkaviszonyban álló dolgozókra vonatkozó rendelkezések is irányadók, amennyiben e törvényerejű rendelet vagy más jogszabály eltérően nem rendelkezik."

A levél hatására a pártbizottság engedett, egy ad hoc bizottságot hozott létre, amely feladatává az érdekképviselet mechanizmusának a vizsgálatát tette. A párt sietett kijelenteni, hogy a rendőr szakszervezet megalakítását nem tartja szerencsésnek.

A belügyi közvélemény először 1989 májusában ismerhette meg az elkezdődött szakszervezet alapítása érdekében kifejtett eredményeket. A bekért vélemények alapján a rendőrök egyöntetűen az egyesületi formával szemben a szakszervezet megalakítását támogatták.

Június elején tartott országos járőrértekezleten dr. Túrós András r. vőrgy. országos rendőrfőkapitány ismertette a Belügyminisztérium vezetőinek döntését, létre lehet hozni a rendőrök érdekvédelmi szervezeteit akár egylet, akár szakszervezet formájában.

Ezt követően 1989. július 5-én az Országos Rendőrfőkapitányságon 21 hivatásos tiszt, élükön Rekvényi Lászlóval megalakította a Független Rendőr Szakszervezetet.

Az alapítók a függetlenség deklarálásával nemcsak az MSZMP-től, illetve más politikai pártoktól való függőséget kérdőjelezték meg, hanem elutasították a régi bürokratikus szakszervezeti hierarchiához való kötődést is.

A szakszervezet megalakulásának alig titkolt célja, hogy modellt kínáljanak egy demokratikus alapokon, alulról szerveződő, a rendőrök érdekeit megjeleníteni és képviselni tudó szervezetnek. Ekkor fogadták el az alapszabály-tervezetet, amit nyilvánosságra hoztak.

Sorra alakultak meg a megyékben a szervezetek. Néhol alapító tagként vezetők is részt vettek a szervezésben, másutt viszont igyekeztek megakadályozni a szakszervezet létrehozását. A parancsnokok egy része ugyanis úgy látta, hogy az állomány érdekvédelmének a szolgálati szabályzatban rögzített garanciái bőségesen elegendőek.

De a folyamatot már nem lehetett megállítani, 1989 októberére 13 megyében és Budapesten alakult meg a szakszervezet több mint ezer taggal. Október 14-én országos aktíva értekezletet tartottak, amely során a szervezőbizottság kiegészült az állambiztonsági szolgálat képviselőjével. Az értekezlet nyílt levelet fogalmazott meg a rendőrség, a rendőrök aktuális helyzetével kapcsolatban, amelyet megküldtek az Országgyűlésnek és a Minisztertanácsnak. Ezt követően az országos rendőrfőkapitány a még szerveződő szakszervezet bizottsága számára a vezetői értekezleteken biztosította a képviseleti jogot, megteremtette a rendszeres részvétel feltételeit. November 1-jén a belügyminiszter fogadta a szervezőbizottságot. A miniszter elismerte a bizottság eddigi tevékenységét, és támogatásáról biztosította a szervezőket.

Azt követően került megrendezésre – a közel 3000 tagot képviselő száz küldött részvételével – 1989. december 2-3-a közötti időben a Független Rendőr Szakszervezet I. alakuló kongresszusa.

A küldöttek döntöttek arról, hogy a rendőrszakszervezet a rendőri tevékenységhez kapcsolódó szervek, szolgálati ágak hivatásos és polgári állományú tagjai és nyugdíjasai sajátos érdekeinek védelme és képviselete mellett lépjen fel. A rendőrségi munka pozitív hagyományai és értékei védelméért, az állami és társadalmi elismertetéséért szálljon harcba. Olyan szervezetté váljon, amely a demokratikus centralizmust elvetve, a szolidaritás és a demokrácia alapelvei szerint, a legteljesebb nyilvánosság mellett működjön.

A Független Rendőr Szakszervezet taglétszámának alakulása

1989.	Nincs adat
1990. 01. 01.	Nincs adat
1991. 01. 01	Nincs adat
1992. 01. 01.	Nincs adat
1993. 01. 01.	2401 fő
1994. 01. 01.	3642 fő
1995. 01. 01.	4087 fő
1996. 01. 01.	4036 fő
1997. 01. 01.	3809 fő
1998. 01. 01.	4334 fő
1999. 01. 01.	5466 fő
2000. 01. 01.	6919 fő
2001. 01. 01.	6442 fő
2002. 01. 01.	8984 fő
2003. 01. 01.	7488 fő
2004. 01. 01.	8109 fő
2005. 01. 01.	7770 fő

Elfogadásra került a szakszervezet alapszabálya és programja. A kongresszus döntött arról, hogy a tagság által fizetendő tagdíj alapja és mértéke a szolgálati viszonyban állók esetében a pótlékok nélküli bruttó fizetés 1%-a havonta, e körön kívül esőké a mindenkori létminimum 0,5%-a havonta.

Megválasztásra kerültek az országos vezetőség tagjai. A főtitkár Rekvényi László, az elnök Kirschner Béla, a titkárok dr. Végh Zsuzsanna, Kis Sándor és Gelencsér Nándor lettek. Az egyesülésről szóló 1989. évi II. törvényben foglaltaknak megfelelően a Fővárosi Bíróság 731. sorszám alatt a Független Rendőr Szakszervezetet a társadalmi szervezetek nyilvántartásába vette.

A szakszervezet megalakulását követő évek munkájának – eredményeinek és kudarcainak – vizsgálatát, az FRSZ intézménnyé válásának folyamatát a rendelkezésre álló ismeretanyag terjedelmére tekintettel a kongresszusok időpontjához kötöttem.

A dolgozat további főrészei egy-egy kongresszus közötti időszakot ölelnek fel.

DÁVID TIBOR

(Folytatjuk a következő számban)

Fájni fog, de kiszámítható lesz

„Fájni fog” – ismerte el Bene László országos rendőrfőkapitány a készülő rendőrségi reformcsomagról. Tarthatatlan, hogy a 37 ezres testület minden ötödik dolgozója nem rendőri munkát végez.

Egy hónapja a rendszerváltozás óta a sokadik átszervezés vette kezdetét a rendőrségen. De miért higgyük el, hogy nemcsak egy újabb átszervezésről, valódi reformról van szó?

– Mert nincs más választásunk: alapjaiban kell átalakítani a rendőrség szervezeti struktúráját és irányítási rendszerét, különben rövid időn belül finanszírozhatatlanná válik. Korábban a nyugati rendőrségek is azt a gyakorlatot követték, hogy ha az élet vagy valamely jogszabály megváltozása új feladatokat rótt rájuk, azonnal több pénzt, eszközt és embert kértek, míg valaki fel nem tette a kérdést: megtérül-e a rendőrségnek juttatott többlettámogatás?

– Eddig sem vetette fel a pénz a rendőrséget! Korábban is indokolt lett volna, hogy a szóba jöhető szakmai megoldások közül a legolcsóbbat válasszák.

– A rendszerváltozás után jelentősen változott a bűnügyi helyzet. Megjelent, majd megerősödött a szervezett bűnözés, s erre a rendőrségnek reagálnia kellett. Ma már könnyebb a helyzetünk. Országosan több mint 70 ezer polgárőr van. Számos településen létrehozták az önkormányzatok saját szervezeteiket a helyi közbiztonsági feladatok ellátására. A költségvetési kényszer mellett ezek a változások teszik lehetővé a reformot.

– Kisebb rendőrségről beszél, miközben a 37 ezres rendőrség és a 12 ezres határőrség integrációjára készülnek. Petrétei József szakminiszter ugyanakkor beiktatása óta többször is azt hangoztatta: senkit nem küldenek el a rendőrségtől.

– Úgy is csökkenhet egy szervezet létszáma, hogy nem vesznek fel új embereket a nyugdíjba vonulók helyére. Megjegyzem: a miniszter úr kijelentése a végrehajtó állományra vonatkozott, és nem általában a rendőrség és a határőrség dolgozóira. A reform keretében sorra vesszük azokat a feladatokat, amelyek központilag az ORFK-n vagy a regionális parancsnokságokon is elláthatók. Nem hiszem például, hogy a mai lehetőségek mellett a kapitányságoknak saját bérszámfejtést és könyvelést kellene fenntartaniuk. Jelenleg a rendőrség 37 ezer fős állományából 7071-en ilyen és hasonló feladatokat látnak el. Ez elfogadhatatlanul magas létszám.

– A parlament nem szavazta meg a közigazgatási régiók létrehozásához szükséges törvénymódosítást. Ennek ellenére kitartanak a regionális főkapitányságok mellett?

– A rendőrségi törvény szerint a rendőrségnek országos, területi és helyi szervei vannak, tehát nem országos, megyei és városi kapitányságai. Emellett a törvény tág mozgásteret ad a miniszternek arra, hogy saját hatáskörében kapitányságokat, főkapitányságokat szüntessen meg és hozzon létre. Azaz, a rendőrség regionális átszervezéséhez nem szükséges kétharmados törvényt módosítani. Más a helyzet a határőrség és a rendőrség integrációjával. De arra számítunk, hogy ehhez megkapjuk a kellő támogatást.

– Sokakat anyagilag jelentős veszteség ér pusztán amiatt, hogy ugyanazt a munkát, amit eddig valamelyik megyei főkapitányságon végeztek, a jövőben az egyik városi kapitányság beosztottjaiként látják majd el. Ott nem kaphatnak főkapitányságí pótlékot. Nem tart attól, hogy leszerelnek majd emiatt? Vagy a „kisebb rendőrség” szempontjából ez a kívánatos trend?

- A rendőrség legértékesebb vagyona a sok ezer kiképzett rendőr. Nem „kívánatos trend”, hogy a testület létszámát idő előtti leszerelésekkel csökkentsük. Soha nem állítottam, hogy a reform nem fog fájni. De igen, fájni fog. Azt nem tudom garantálni, hogy senki nem jár rosszabbul. Azt viszont igen, hogy minden kiképzett rendőrnek lesz munkája. Hiába tudjuk mi számokkal igazolni, hogy milyen eredményesek vagyunk – ez az emberek többségét nem érdekli. Ők a saját biztonságuk alapján értékelik a mi munkánkat. Ebből következően oda kell átcsoportosítani a rendőrség végrehajtó állományának színe-javát, ahol munkájukkal a legközvetlenebbül járulhatnak hozzá a biztonságérzet javításához.

– Magyarországon 154 rendőrkapitányság van. Nem egynek a létrehozását parlamenti képviselők lobbizták ki, egy részük felesleges. Lesz ereje ezeket felszámolni?

– Felmérjük, mekkora létszám kell ahhoz, hogy egy rendőrkapitányságot érdemes legyen fenntartani. Ma vannak negyven-egynéhány és több mint hatszáz fős kapitányságok is. Az előbbiek életképessége megkérdőjelezhető, a túlságosan kis kapitányságokat talán célszerű őrssé alakítani. Az ott élők számára mindegy, hogy az őrsről vagy a kapitányságról érkezik-e a rendőr, csak gyorsan ott legyen, ha hívják. Felkészültem a helyi érdekcsoportok ellenállására, hiszen a kapitányság egyfajta státusszimbólum is.

– Csakhogy a költségvetés most akar kiadást csökkenteni. Nem tart attól, hogy ha nem takarít meg pár milliárdot azonnal, akkor elcsapják?

– Ha a rendőrség egyáltalán nem tesz semmit, akkor is évi tizenkétmilliárd forintjába kerül az adófizetőknek. A költségvetésünk több mint 80 százaléka a személyi juttatásokból áll. Aki csak költségvetési szempontokat lát, létszámleépítéssel viszonylag gyors, látványos megtakarítást érhet el. Szerintem azonban mindenki jobban jár, ha nem ezt az utat választjuk. Többször bebizonyosodott már, hogy a radikális változások puszta hírére többnyire épp azok kérték korkedvezményes nyugdíjazásukat, akiknek a munkájára még szükség lett volna. Ugyanakkor vannak olyan szervezetek, amelyekre temérdek pénzt költünk, látszólag feleslegesen. A rendőrség terrorelhárító szolgálatának például soha nem kellett még valódi terrorcselekmény helyszínén beavatkoznia. Ennek ellenére nem engedhetjük meg, hogy ne legyen ütőképes terrorelhárító szolgálatunk. És bárki legyen a főkapitány, ez akkor is így lesz.

(Népszabadság, 2006. július 26.)

BALATON DÉLI PARTJÁN, nyugodt környezetben, a víztől 1 km-re lévő, hatszobás, kétszintes családi ház, 10-12 fő részére, zárt udvarral, parkolási lehetőséggel, illetve Balatonlellén a vízparttól 2 km-re lévő, 6 fő elhelyezésére alkalmas kétszobás családi ház, zárt udvarral, parkolási lehetőséggel kiadó. Érdeklődni a Fonyódi Rendőrkapitányság közlekedésrendészeti osztályán **Fujsz István** tzls-nál a 03-23- 53-25-ös, 06-70 371-7811-es illetve a 06-84 360-129-es telefonszámon lehet.

„ISMERJÜK MEG EGYMÁST”
Szeretettel vár mindenkit a rendőrtalálkozójára az FRSZ DÉL-DUNÁNTÚLI RÉGIÓJA 2006. augusztus 26-án 10 órától a sikondai pihenőparkba. A részleteket és a programot megtekinthetitek az FRSZ honlapján.

Bolgár nyilatkozat

A CESP 300 ezer rendőr képviseletében 2006 júniusában Bulgáriában tartott konferencián kinyilvánította, hogy a Bolgár Köztársaság jó úton halad afelé, hogy 2007. január 1-jével teljes jogú tagja legyen.

Azonban az Európai Bizottság megvizsgálta e csatlakozás lehetőségét, és megbízta Klaus Jansent, a Német Rendőrszakszervezet (BDK) elnökét, hogy szakértői munka keretében készítsen egy bizalmas jelentést az ország bűnügyi helyzetéről.

A dokumentumhoz hozzáfért a bolgár sajtó, Klaus Jansen, a CESP tisztségviselője ellen lejárató kampányt indítottak. A politikai vezetők nem beszéltek kedvezően sem a jelentésről, sem pedig kollégánkról. Miután észlelték, hogy a jelentésben foglaltak igazak, intézkedéseket tettek a hiányosságok kijavítására.

A CESP nyilatkozatban követeli, hogy az Európai Bizottság az általa megbízott szakértők érdekeit védelmezze, és lépjen fel az alaptalan vádaskodások ellen, mert ezen szakértők feladatuk áldozatává válhatnak.

Ugyanakkor a Rendőrszervezetek Európai Tanácsa elismeri a Bulgáriai Rendőrszakszervezet kiemelkedő munkáját a bolgár rendőrség Európába integrálódása elősegítésében. A legfontosabb lépéseket azonban a bolgár kormánynak kell megtennie.

S. K.

A szociális Európáért

Az átdolgozott Európai Szociális Charta tizedik évfordulójának alkalmából a Rendőrszakszervezetek Európai Tanácsa, amelynek az FRSZ is tagja, támogatási, előmozdítási akcióba kezd azért, hogy ratifikálják a chartát és annak járulékos jegyzőkönyveit. Mi is a charta? Európai Szociális Charta (European Charter of Social Rights) – az Európa Tanács 1989-ben elfogadott deklarációja. A csatlakozó országok vállalják, hogy garantálják a munkavállalók, a nők, a fogyatékosok, az idősek és a gyermekek jogait. A charta továbbfejlesztett változata a szociálpolitikai jegyzőkönyv, amelyet a maastrichti szerződéshez csatoltak. Ez mára az uniós tagság alapfeltétele lett. E charta megerősíti azokat a jogokat, amelyek különösen a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból és nemzetközi kötelezettségeiből, az emberi jogok, alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményből, az unió és az Európa Tanács által elfogadott szociális chartákból, valamint az Európai Unió Bíróságának és az Emberi Jogok Európai Bíróságának esetjogából következnek. A rendszer fontos eleme a számonkérhetőség. A hazai szociális jogok nemzetközi fórumon történő számonkérése fontos lépés az egységes jóléti és munkaügyi rendszer felé.

Országunk a mai napig nem ratifikálta a kiegészítő jegyzőkönyvet, amely kollektív panaszérvényesítési lehetőséget biztosít. Levélben kérjük miniszterelnök urat, hogy kezdeményezze a pótlólagos ratifikálási eljárást, amely a szabadság és a demokrácia kiterjesztését jelenti. A szociális Európa szellemisége azt kívánja, hogy a jelen társadalmi körülmények között nagyobb hangsúlyt kapjon az érdekegyeztetés, a szakszervezeti érdekképviselet.

MÁV LOKOMOTIV HOTELS ZRt.

LAST MINUTE főszezoni üdülések

Ha még nem döntötte el, hogy hova megy nyaralni, akkor ez a hirdetés Önnek szól !!!

Családi üdülések (7 éjszaka)

Szálloda	Időszakok	Ellátás	Alapár (7 éjszaka)	Gyermek ár (7 éjszaka)
Hotel Boglár 85-350-634	08.22-29.	Teljes ellátással	51 100 Ft/fő	32 200 Ft/fő
Hotel Vonyarc 83-348-035	08.15-22. 08.22-29.	Teljes ellátással	51 100 Ft/fő	32 200 Ft/fő
Hotel Kenese 88-482-650	08.08-15. 08.15-22. 08.22-29.	Teljes ellátással	51 100 Ft/fő	32 200 Ft/fő
Hotel Gárdony 22-370-875	08.15-22. 08.22-29.	Teljes ellátással	51 100 Ft/fő	32 200 Ft/fő
Fenyves Üdülő 85-361-632	08.08-15. 08.15-22. 08.22-29.	Teljes ellátással	51 100 Ft/fő	32 200 Ft/fő
Szemes Üdülő 84-360-195	08.08-15. 08.15-22. 08.22-29.	Önellátós	24 500 Ft/fő	13 300 Ft/fő

FRDÉSZ tagok részére a fenti árakból **10% kedvezményt** biztosítunk (a jogosultságot igazolni kell!)! Tartalmazzák a szállást a jelölt ellátással és az áfát. Az idegenforgalmi adó a helyszínen fizetendő a jogszabályoknak megfelelően!
További információ és jelentkezés a megadott telefonszámokon, valamint a 1-222-2240 telefonszámon.

Egyhetes gyermektáborok!

A nagy érdeklődésre való tekintettel további egyhetes nyári gyermek-táborok indulnak Balatonkenesén:

07.30 - 08.05.
08.06 - 08.12.
08.13 - 08.19.

Jelentkezés:
06-88-482-650
balatonkenese@mavhotels.hu

Üdülési Csekk

FRSZ kispályás focikupa

Dávid Tibor általános ügyvivő adta át a bronzérmes ceglédi csapat kapitányának, Czigány Jánosnak az érmeket és az oklevelet

Június 25-én az RSZKK Vágóhíd utcai sporttelepén gyűlt össze az FRSZ kispályás focikupa országos döntőjének mezőnye. A 37 nevezett csapat közül Békéscsaba, Cegléd, Debrecen, Nagykanizsa, Szegedi RSZKI, Budapest XX–XXIII. kerület, Mohács, Zalaegerszeg, Csendőr XVIII. kerület, és a védő jogán Kispest csapatai játszhattak a végső győzelemért.

A technikai értekezleten a csapatvezetők sorsolása alapján két ötös csoportot alakítottak, majd szabályismertetés és a felmerült kérdések megbeszélése következett. Az ünnepélyes megnyitóra felsorakozott csapatokat **Dávid Tibor**, az FRSZ általános ügyvivője köszöntötte, aki megemlékezett néhai főtitkárunkról, **Fábián Ágotáról**, akinek emlékének szenteljük a rendezvényt, majd sportszerű küzdelmet kívánva megnyitotta a tornát. Egyszerre négy salakos pályán kezdődtek a csoportküzdelmek. A játékosoknak az ellenfélen kívül a kánikulai hőséggel is meg kellett küzdeniük, de a jó felkészültségnek és erőnlétnek köszönhetően ez nem ártott meg senkinek. Tavalyi sikerét megismételve győzött a Kispest csapata, akik a döntőben a korábbi kétszeres győztes Békéscsabát verték 1–0-ra.

A bronzmeccsen – csakúgy, mint egy évvel korábban – döntetlen eredmény született, de a büntetőpárbajt idén a Cegléd nyerte a Debrecen ellenében. További helyezettek: Nagykanizsa, Szegedi RSZKI, Bp. XX–XXIII. kerület, Mohács, Zalaegerszeg, Csendőr XVIII. kerület.

Az ünnepélyes eredményhirdetésen valamennyi csapat oklevél és tárgyjutalomban részesült. A dobogós helyen végzettek kupát, érmet és 150 ezer, 100 ezer, illetve 50 ezer Ft értékű sportszervásárlási utalványt vehettek át a szervezőktől. A volt belügyminiszter asszony és az RSZKI vezetése is ajánlott fel különdíjakat, amelyeket a Debrecen csapata, illetve a játékvezetők szavazatai alapján a legsportszerűbb csapat, a Cegléd vezetője vehetett át **Szántó Ferenc** úrtól. A torna legeredményesebb játékosa 8 góllal **Képíró Ferenc** lett a Békéscsaba együtteséből. A csapatok szavazatai alapján legjobb kapusnak **Surányi Rolandot**, a Kispest hálóőrét választották, aki mindössze két alkalommal kényszerült a labdát a hálójából kivenni.

A szervező- és versenybizottság ezúton fejezi ki köszönetét valamennyi, a szervezésben részt vevő vagy ahhoz bármilyen formában hozzájáruló személynek a torna sikeres lebonyolításáért! Gratulálunk minden sportolónak a teljesítményéhez!

Végezetül álljanak itt Dávid Tibor zárszavai: Jövőre veletek, ugyanitt!

CSIZMADIA LÁSZLÓ, DEMJÁN ZSOLT, KOVÁCS GYÖRGY
RÉGIÓELNÖKÖK

ÜDÜLJÖN KEDVEZMÉNYESEN A FÜGGETLEN RENDŐR SZAKSZERVEZET TAGJAKÉNT EGÉSZ ÉVBEN!

HAJDÚSZOBOSZLÓ

A hajdúszoboszlói strand mellett 4 darab luxus felszereltségű exkluzív apartmanok várják a pihenni vágyó **FRSZ** tagokat. Az üdülőket hét napos turnusokban lehet igénybe venni.

Térítési díj: 25.000 ft. / apartman.

HARKÁNY

A harkányi gyógyfürdő közelében található 3 darab újépítésű apartmanház nyújt kellemes kikapcsolódási lehetőséget szakszervezeti tagjaink számára. Az apartmanok hét napos turnusokra bérelhetők.

Térítési díj: 25.000 ft. / apartman.

KEMPINGEZZEN GYOMAENDRŐDÖN

A gyomaendrődi kempingben két lakókocsi szolgálja a borgászat, valamint a gyógyvíz kedvelőit.
A lakókocsik hét napos turnusokban vehetők igénybe.
Térítési díj: 25.000 ft. / apartman.

JELENTKEZNI LEHET: ERDŐSI EDINA

TEL: 24-352 FRSZ KKI BUDAPEST

Ez már biztos?

Ha Ön az FRSZ szakszervezet tagja, akkor az FRSZ flotta tarifacsomag 2160 Ft-os előfizetési díját egészen biztosan 100%-ban lebeszélheti, ráadásul igen kedvező percdíjakkal.

Tervezhető költségek, egységes percdíjak minden hálózatban:

csúcsidőben: **25,44 Ft**,

csúcsidőn kívül: **19,92 Ft**.

A számlázás másodperc alapú, a csúcsidő hétfőtől péntekig, naponta 08.00-20.00-ig tart.

És ez még nem minden! Mert az is biztos, hogy a havidíjért havonta **20 db** belföldi **normál díjas SMS**-t küldhet díjmentesen - minden további SMS díja üzenetenként 27 Ft, valamint az is, hogy a díjcsomaghoz most választhat rendkívüli kedvezményes készülékkínálatunkból!

Ha még jobban ki szeretné használni a kedvezményes előfizetés nyújtotta előnyöket, a következő lehetőségek között biztosan talál magának megfelelőt:

1. Több előfizetés esetén havi 360 Ft-ért előfizethet a **Zárt Felhasználói Csoport** opcióra*, amin belül **0 Ft** a percdíj a flottához tartozó bármely telefonszámra bármely időszakban.
2. Vagy havi 480 Ft-ért igénybe veheti a **Vezetékes körzet** opciót**, és egy választott vezetékes körzetet **9,60 Ft**-os percdíjjal hívhat minden időben.
3. **SMS 30** csomagunkkal*** **30 db** normál díjas SMS-t küldhet havi 360 Ft-ért.

Az opciók SIM kártyaként is választhatók, havidíjuk az alapdíjon felül értendő.
Az egyszeri belépési díj összege 4800 Ft.
A részletekről érdeklődjön értékesítési hálózatunkban és a FRSZ aláírásra jogosult képviselőjénél.

*** A szakszervezeti flottán belüli hívásokra vonatkozik.**
**** Egy választott vezetékes körzet 9,6 forintos percdíjjal hívható minden időben.**
***** Az opciós díj ellenében 30 db belföldi, normáldíjas SMS küldhető. A fel nem használt SMS-ek a következő hónapra nem átvihetők.**

A feltüntetett árak az áfát tartalmazzák. FRSZ flotta kedvezményes Előfizetés KÉSZÜLÉK VÁSÁRLÁS ESETÉN kétéves Hűségnyilatkozat aláírásával köthető. Egy FRSZ szakszervezeti tag legfeljebb 4 kedvezményes előfizetést ill. készüléket vásárolhat, azaz egy előfizető legfeljebb négy kedvezményes előfizetéssel rendelkezhet egyidejűleg, azok megkötésének időpontjától függetlenül. Amennyiben csak SIM kártyát vásárol, a későbbiekben élhet Márkaboltjaink egyikében a kívánt akciós készülék megvásárlásának lehetőségével. A Vodafone fenntartja a fenti ajánlat előzetes bejelentés nélküli felfüggesztésének, illetve megszüntetésének, továbbá az akciós feltételek egyoldalú módosításának jogát. Jelen ajánlat kizárólag az FRSZ szakszervezeti tag, illetve üzletkötői részére érvényes, abban az esetben, ha rendelkeznek érvényes FRSZ szakszervezeti igazolással. A szolgáltatás nyújtásának és igénybevételének egyéb feltételeire a Vodafone Általános Szerződési feltételei az irányadóak.

vodafone